

Financieel gezien gaat het halverwege de jaren '50 steeds beter met RKAFC. In 1956 noemt de club zichzelf een financieel gezonde vereniging. Dat het de club zo goed gaat, komt door een aantal factoren. Allereerst komt het doordat de accommodatie overgenomen is door de gemeente, waardoor veel kosten bespaard worden. Vervolgens komt het door het zuinige beheer van penningmeester Brugman. Maar de belangrijkste factor is toch de opkomst van de zogenaamde "voetbalpool", de voorloper van de latere voetbaltoto. Hoewel men bij AFC in eerste instantie wat huiverig was voor de opkomst van het betaalde voetbal, ervaart de club dit jaar dat het profvoetbal ook zijn voordelen heeft. In februari '56 bespreekt het bestuur van de club de wenselijkheid een eigen voetbalpool in het leven te roepen, en besluit men alle mogelijkheden te gaan bestuderen. Nog geen maand later doet AFC al mee aan een pool die door 24 verenigingen uit Alkmaar en omgeving georganiseerd wordt. Bij deze pool belandt 45 % van de totale omzet uiteindelijk in de kas van de deelnemende verenigingen. De start van de pool verloopt nog "wat ongelukkig", de eerste omzet bedraagt f 64,50. Twee weken later loopt de pool echter al "uitstekend". Er komen steeds meer klanten bij, zodat het uitgekeerde bedrag steeds hoger oploopt. Eind april heeft voetbalpool de club in totaal al f 300,- opgebracht. Alkmaar en omgeving waagt blijkbaar graag een gokje op de uitslagen van de profwedstrijden.

Sportief gezien is 1956 echter een teleurstellend jaar. Dit komt vooral doordat het eerste elftal degradeert naar de 4^e klasse. De secretaris omschrijft de degradatie als volgt: "Het is ons niet gelukt de met zo veel moeite veroverde plaats in de 3de klas te behouden. We moeten dit als mannen dragen en alle krachten inspannen om de verloren positie te heroveren."

AFC heeft in het seizoen '55-'56 4 seniorenteamen. "Geen onzer seniorenelftallen wist de bovenste plaats te bemachtigen. Dat is wel eens anders geweest. Onze grote jongens zullen volgend seizoen uit een ander vaatje moeten tappen. We vermoeden dat verminderde interesse voor actief voetbal hieraan niet geheel onschuldig is. Oorzaak profs."

Bij de jeugdafdeling gaat het dit seizoen een stuk beter. Van de 3 juniorenteamen worden er twee kampioen, Junioren A en C. "Al met al kunnen we trots zijn op de afdeling van Vader Borst", zo staat het in het jaarverslag van dit seizoen. "Maar nu wat anders: Met die vader is het niet in orde. Hij neemt afscheid van zijn jongens. De heer Borst gaat weg. Dit is héél erg. Ongelooflijk veel werk is door hem gedurende al die jaren verzet. Hij was modern gesproken: een superleider." De heer Borst was al enige jaren voornemens te gaan stoppen met zijn werk als juniorenleider. Dit jaar moet er echter écht afscheid genomen worden van een man die ontzettend veel voor de jeugd (de junioren) van AFC heeft gedaan. Het bestuur zal in een aparte vergadering afscheid nemen van Vader Borst, en probeert een passend afscheidscadeau te vinden. "Broeder Alexius heeft mej. Borst gepolst voor een afscheids-cadeau aan de hr. Borst. Een boek is altijd welkom. Liever zou de hr. Borst echter hebben een fietslamp of tas. Hij is daar echter te bescheiden voor. Besloten wordt, daar er een bedrag van f 50,- voor dit doel is uitgetrokken, én lamp én tas te geven." De heer Borst wordt overigens opgevolgd door de heer Dijkers, die hiervoor enkele jaren als redactielid van de AFC'er actief was. "Het zal moeilijk zijn een man als hr. B. op te volgen, maar we hebben toch idee dat hij het redt, dat kleine dikke kereltje."

In het seizoen '55-'56 heeft AFC 8 adspirantentelftallen. Drie ervan worden kampioen, Adspiranten A, C en F. "De mannen van Broeder Overste geven jaarlijks ik zou bijna zeggen voetballessen en dat nog wel gratis aan hun tegenstanders."

Ook door de welpen wordt er gevoetbald, "voor zo ver voetballen tenminste mogelijk is op het prairie-terrein". Met dit terrein wordt het C-veld bedoeld, het veld aan de andere kant van de spoorlijn. In een ander verslag wordt dit veld ook wel vergeleken met de Sahara. Blijkbaar staat er in dit jaar niet al te veel gras op dit veld. Des te vreemder is het volgende citaat uit de bestuursvergadering van 18 juni van dit jaar: "Broeder Alexius dringt op 't maaien van 't C veld aan. Enige van z'n welpen schijnen in 't hoge gras zoek geraakt te zijn."

De twee andere AFC-velden zijn overigens ook niet geweldig. Het A-veld is bespeelbaar, maar "niet denderend". Het B-veld is nog beroerder. "Over het B terrein aan de Overdie zullen we maar zwijgen." Het maaien van de velden is in 1956 niet altijd mensenwerk. Op het A-veld wordt regelmatig een geit gesignaleerd. Deze behoort aan "een baas die een schuurtje heeft op 't terrein van de hr. Geels". Ook de heer Hoeben laat zijn geiten regelmatig op het complex lopen. Hij moet er van het bestuur echter wel voor zorgen dat "z'n geiten en andere kostgangers geen souvenirs achterlaten op ons terrein of tegelpad".

In oktober ontvangt de club van de gemeente een vergunning om "het veld aan de Hoeverweg op Zaterdagmiddag en Zondag te gebruiken". De huurprijs bedraagt f 35,- per maand, inclusief de kleedkamers.

Het samenstellen van de seniorenelftallen is nog steeds een hot item in deze tijd. Het werk van de elftalcommissie is in 1956 nog steeds "een pokkenbaan", veel werk en weinig waardering. Ook nu weer probeert men deze klus beter te organiseren. Het nieuwste plan is dat "het kiezen der elftallen"voortaan geschiedt door "managers". Van deze managers wordt verwacht dat ze acte de présence geven bij de training en dat ze na het advies van de trainer ingewonnen te hebben "hun" elftal samenstellen. Elk seniorenteam krijgt vanaf augustus '56 een eigen manager.

Met ingang van augustus komt het clubblad, de AFC'er, voortaan wekelijks uit. Men hoopt zo meer contact te krijgen met de leden. Het wekelijks uitgeven van het blad maakt het mogelijk dat de opstellingen voortaan in het blad opgenomen kunnen worden. Verder hoopt men het blad op deze manier actueler te maken door het opnemen van verslagen van wedstrijden van het voorgaande weekend.

In januari '56 maakt de tweede AFC'er, Henk Tijm, de overstap naar profclub "Alkmaar". De overschrijving van een lid naar de profs ligt nog erg gevoelig bij het bestuur van AFC. Men spreekt daarom de volgende gedragscode af: "Leden, die overschrijving gevraagd hebben naar naar een niet-katholieke vereniging en dus daarmee te kennen geven A.F.C. te willen verlaten, worden vanaf dit tijdstip niet meer opgesteld in een der elftallen. Henk Tijm wordt dus vanaf heden niet meer in ons eerste elftal opgesteld." De ouders van Tijm hebben overigens veel minder moeite met de overstap van hun zoon. Zij zijn "zelfs zeer enthousiast en zien voor hun zoon een grote toekomst weggelegd".

In 1956 vindt opnieuw een contributieverhoging plaats. Senioren betalen voortaan f 1,80 per maand, niet-spelende leden en junioren f 1,30, adspiranten f 1,- en welpen f 0,75.

Tenslotte nog dit: Ook in 1956 is er al een tekort aan vrijwilligers. Dit blijkt althans uit het slotwoord van de secretaris in zijn jaarverslag over het seizoen '55-'56. Hierin pleit hij ervoor dat de leden zich beschikbaar stellen voor de een of andere taak binnen de vereniging. "Wordt daarmee bouwer en geen afbreker. Afbrekers kunnen we missen als kiespijn. Bouwers hebben we hard nodig!"